

Με τα πόδια από το Λονδίνο για να προσκυνήσει τον τάφο του Αγίου Παΐσιου

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#)
/ [Πολυμέσα - Multimedia](#) / [Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός](#)

Με «συνοδοιπόρους» την πίστη της στον Θεό και τη δύναμη που κρύβει μέσα της, μια άστεγη Ελληνίδα, η Κατερίνα Μαυρομιχάλη, που ζει στην Αγγλία τα τελευταία 17 χρόνια και η ζωή της θα μπορούσε άνετα να αποτελέσει «μαγιά» για σενάριο ταινίας,

Ξεκίνησε πριν 32 ημέρες από την εκκλησία του Αγίου Παντελεήμονα στο Λονδίνο για να φτάσει με τα πόδια (!) στη Σουρωτή Θεσσαλονίκης, τον τόπο όπου αναπαύεται ο Άγιος Παΐσιος!

Η ίδια θέλει με αυτόν τον τρόπο να τιμήσει τον Αγιορείτη πατέρα. Η μορφή και τα λόγια του την έχουν βοηθήσει άπειρες φορές στη ζωή της και της έχουν δώσει το κουράγιο για να συνεχίσει να κουβαλά αγόγγυστα τον δικό της προσωπικό σταυρό...

Ο σκοπός του ταξιδιού της, που ξεπερνά τα 2.000 χιλιόμετρα, είναι κάτι παραπάνω από ιερό. Συνδέεται άμεσα με τις εμπειρίες που έχει αποκτήσει από το μέγλωμα των δύο από τα τέσσερα παιδιά της, ηλικίας 9 και 7 ετών αντίστοιχα, τα οποία πάσχουν από αυτισμό. Η Κατερίνα έβαλε σκοπό στη ζωή της να ευαισθητοποιήσει την κοινή γνώμη, ώστε να καταφέρει να συγκεντρώσει τα χρήματα που απαιτούνται για να δημιουργηθεί ένας οργανισμός για τον αυτισμό, τόσο για τα παιδιά που πάσχουν από αυτόν όσο και για τους γονείς τους, ώστε να μην αντιμετωπίσουν και εκείνοι τις δυσκολίες που έχει βιώσει η ίδια μεγαλώνοντας τα παιδιά της. Στόχος του οργανισμού θα είναι η μελέτη και η έρευνα σε όλα τα επίπεδα για τον αυτισμό και η στήριξη των οικογενειών που μέλη της τραβάνε τον δικό τους γολγοθά.

Ο γολγοθάς

«Αντιμετώπισα τα κλασικά προβλήματα που έχουν οι γονείς με αυτιστικά παιδιά. Παίρνουμε μία διάγνωση, δεν μας λένε τι προκαλεί την πάθηση ή τι μπορεί να βοηθήσει, δεν έχουμε ιατρικές γνώσεις και προσπαθούμε να βρούμε απαντήσεις. Ο οργανισμός θέλουμε να φέρει μια αλλαγή. Να ξεκαθαρίσει το τοπίο σε σχέση με τον αυτισμό, να κάνουμε έρευνα που να είναι ανοιχτή σε όλους και να μην υπάρχει κάτι άλλο από πίσω» λέει η ίδια στην «Espresso», λίγο πριν ξεκινήσει το δικό της μακρινό ταξίδι ζωής με πυξίδα τον τάφο του αγίου Παΐσιου. Η ίδια δεν κρύφτηκε ποτέ από όσα αντιμετωπίζει. Έβγαλε προς τα έξω όλα όσα περνά. Μίλησε ανοιχτά στην καρδιά πολλών ανθρώπων και αποφάσισε με τη βοήθεια φίλων να φτιάξει την ιστοσελίδα futureforautism.org, στην οποία παρουσιάζει το όραμά της. Η Κατερίνα αναφέρεται πιο αναλυτικά στις προσωπικές της εμπειρίες σχετικά με τον αυτισμό και εξηγεί.

Αφύπνιση του κόσμου

«Οι πληροφορίες, τα πρωτόκολλα και οι θεραπείες που υπάρχουν για τον αυτισμό είναι τόσο πολλές, κάποιες καλύτερες, κάποιες χειρότερες, όλες όμως είναι μπερδεμένες»!

Αυτός είναι και ο λόγος που θέλει να δημιουργήσει τον οργανισμό, ώστε να υπάρχουν δεδομένα που έχουν προκύψει από εμπειριστατωμένες έρευνες για όλους όσοι τα χρειάζονται. Ο τελικός σκοπός αυτού του εγχειρήματος είναι οι επαγγελματίες υγείας να έρθουν σε επαφή με τους γονείς και να τους δώσουν τις λύσεις που έχουν ανάγκη για να κάνουν όσο γίνεται περισσότερο εύκολη την καθημερινότητά τους. Γιατί, όπως δηλώνει η Κατερίνα, «αν οι γονείς είναι χαρούμενοι και έχουν την υποστήριξη που χρειάζονται, τότε θα είναι χαρούμενα και τα παιδιά».

Στο ταξίδι της θα έχει μόνο έναν «συνοδοιπόρο»: το καρότσι το οποίο χρησιμοποιούσε για να μεταφέρει τα παιδιά της! Πάνω σε αυτό θα κουβαλά τα λιγοστά εφόδιά της: μια σκηνή, δύο φορτιστές και λίγα αποξηραμένα πρόσφορα για τροφή. Όπως λέει, σε αυτό το καρότσι θα βάλει την καλή της διάθεση και ψυχολογία και την ευγνωμοσύνη της για όλους όσοι της συμπαραστάθηκαν, «για να παλέψω ό,τι θα βρεθεί στον δρόμο μου προς την πατρίδα και να μην εγκαταλείψω την υπόσχεση που έχω δώσει σε όλους, καθώς και στον εαυτό μου», όπως εξομολογείται η ίδια στην «Espresso» και την Γιώτα Φλώρου.

Η Κατερίνα παίρνει την ευχή των δύο ιερέων της εκκλησίας του αγίου Παντελεήμονα

Στη διάρκεια της διαδρομής της, θα περνά μέσα από πόλεις στις οποίες θα καλύπτει τις ανάγκες της για τροφή και την αναγκαία ξεκούραση. Όπως αναφέρει, η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί με τον κορωνοϊό δεν της επιτρέπει να έχει δίπλα της μια ομάδα ανθρώπων για συμπαράσταση και υποστήριξη. Ωστόσο, η δημιουργία του οργανισμού δεν είναι ο μοναδικός λόγος που ξεκινάει αυτή την περιπέτεια με τα πόδια η οποία, αν όλα πάνε καλά, θα ολοκληρωθεί μέσα σε τρεις μήνες, όπως λέει. Με σλόγκαν «ένα ταξίδι με εισιτήριο την ανθρωπιά» θέλει μέσα από αυτή την προσπάθεια να φέρει με τον δικό της τρόπο πιο κοντά τους ανθρώπους και να τους κάνει να βρουν την ανθρωπιά που βρίσκεται μέσα τους και μπορεί να έχει χαθεί.

Μπορεί τα πράγματα που θα πάρει μαζί της η Κατερίνα να είναι λιγοστά, όμως αυτό που σίγουρα είναι το πιο σημαντικό εφόδιο στη διαδρομή της είναι η πίστη της στον Θεό. Η πίστη που ήταν πάντα εκεί και την κράτησε όρθια στις δοκιμασίες που έχει περάσει, οι οποίες δεν ήταν καθόλου λίγες. «Είχα χάσει την πίστη μου για αρκετό καιρό όταν ήρθα στην Αγγλία» εξομολογείται στην «Espresso». «Είναι κάτι που συμβαίνει σε όλους. Κάποια στιγμή δεν με ενδιέφερε στην καθημερινότητά μου».

Η Κατερίνα Μαυρομιχάλη στον Ναό του αγίου Παντελεήμονα στο Λονδίνο λίγα λεπτά πριν ξεκινήσει το ταξίδι της με τα πόδια για τη Σουρωτή Θεσσαλονίκης. Ωστόσο, ένα δύσκολο περιστατικό με την κόρη της που πάσχει από αυτισμό στάθηκε η αφορμή να ζητήσει τη βοήθειά Του και από τότε η ζωή της άλλαξε μια για πάντα. «Όταν ήμουν έγκυος, η δίχρονη κόρη μου είχε ένα ξέσπασμα θυμού. Προσπαθούσα να την κρατήσω να μη χτυπήσει. Κάποια στιγμή εξαντλήθηκε και κοιμήθηκε. Τότε εξαντλημένη και εγώ, έπεσα στα γόνατα και είπα “Χριστέ μου, έλα τώρα”...». Πλέον τα «όπλα» της για να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις είναι πνευματικά. «Μετά τις τόσες δυσκολίες, αυτό που με κρατά είναι η πίστη και η πνευματική άσκηση, να λιβανίσω, να κάνω τις παρακλήσεις, να κοινωνήσω» λέει με ταπεινότητα. Η σχέση της με τους νέους αγίους της Εκκλησίας, και συγκεκριμένα τον άγιο Παΐσιο, στον τάφο του οποίου θα καταλήξει το ταξίδι που θα ξεκινήσει από το Λονδίνο, είναι ξεχωριστή.

Στο «πλευρό» της ο άγιος

«Ο άγιος με έχει βοηθήσει σε πάρα πολύ δύσκολες στιγμές. Μπορεί να μην είμαι θερμή χριστιανή, αλλά τη βοήθειά του δεν μπορώ να μην την αναγνωρίσω» παραδέχεται. Ωστόσο, είναι και κάτι ακόμα που κάνει μοναδική τη σύνδεση με τον Αγιορείτη μοναχό και μάλιστα εκείνη την ανακάλυψε τυχαία: ο γιος της έχει

γεννηθεί στις 12 Ιουλίου, την ημέρα της κοίμησης του αγίου Παΐσιου. Η πίστη της στον Θεό είναι πολύ δυνατή και πιστεύει ένθερμα ότι όλοι έχουν το δικαίωμα να λένε ότι είναι χριστιανοί. «Ο χριστιανισμός έχει γίνει ταμπού. Δεν μπορούμε να πούμε ότι είμαστε χριστιανοί, γιατί μας λένε ότι αν το κάνουμε είναι σαν να μη σεβόμαστε τον άλλον. Εγώ, όμως, θέλω πραγματικά να ασκώ το δικαίωμά μου να είμαι μια Ελληνίδα χριστιανή» τονίζει χαρακτηριστικά.

Η στιγμή που ένιωθε μόνη και αβοήθητη και η δύναμη της πίστης

Σαν να μην έφταναν όλα όσα έχει περάσει, πριν από έναν χρόνο, η ζωή της Κατερίνας πήρε μια ιδιαίτερα άσχημη τροπή, με την ίδια να χάνει όσα είχε δεδομένα έως τώρα. Έμεινε κυριολεκτικά στον δρόμο, αν και αυτό δεν ήταν το πιο σημαντικό χτύπημα. Έχασε ακόμα και τα πρόσωπα που αγαπά περισσότερο από οτιδήποτε άλλο στη ζωή της, τα παιδιά της. Η περιγραφή της συγκλονίζει:

«Πριν από έναν χρόνο, η μικρή μου κόρη -που τότε ήταν 9 μηνών- σταμάτησε να τρώει στερεά τροφή. Μόνο το γάλα της έπινε. Ήταν ήδη πρόωρο μωρό, είχε γεννηθεί επτά μηνών και έμεινε στο νοσοκομείο έναν χρόνο. Καμιά φορά, σε αυτή την ηλικία, τα παιδιά δεν τρώνε επειδή έχουν τα δόντια τους. Οπότε, ενημέρωσα την Πρόνοια, τον γιατρό, τους πάντες. Μου έστειλαν στο σπίτι έναν ιατρικό επισκέπτη. Το παιδί είχε μια μέρα να φάει και ήταν πολύ αδύνατο. Έτσι με στείλανε στο νοσοκομείο. Εγώ ήμουν ήδη χωρισμένη με τον άντρα μου και μεγάλωνα μόνη μου τα τέσσερα παιδιά. Όταν πήγα στο νοσοκομείο, ήταν εκεί η Αστυνομία και η Υπηρεσία Προστασίας Παιδιού και με κατηγορήσαν ότι κακοποίησα το παιδί μου! Όπως καταλαβαίνετε, έπαθα σοκ! Εγώ έμεινα στο νοσοκομείο μία εβδομάδα με τη μικρή μου κόρη και έβαλαν τον πατέρα τους στο σπίτι. Στο νοσοκομείο οι γιατροί είπαν ότι τα πρόωρα μωρά που έχουν ταϊστεί με σωλήνα έχουν ακριβώς αυτά τα συμπτώματα, ωστόσο, αυτό η Πρόνοια το αγνόησε. Οπότε, εδώ και περίπου έναν χρόνο, φιλοξενούμαι από σπίτι σε σπίτι και την περασμένη εβδομάδα παραλίγο να κοιμηθώ στον δρόμο»

Πολύτιμο μάθημα

Ωστόσο, έχει δει την περιπέτεια που περνά ως ένα πολύτιμο μάθημα που έχει έρθει από ψηλά. «Τα έχασα όλα, τα παιδιά, το σπίτι, τα ρούχα μου, την αξιοπρέπειά μου, γιατί φανταστείτε να ακούει ο κόσμος ότι η Πρόνοια πήρε τα παιδιά μου... Θα λένε ότι είμαι ένα τέρας! Ήταν η στιγμή που βρήκα τον εαυτό μου και τον Θεό, είναι αυτό που λένε ότι μερικές φορές πρέπει να τα χάσεις όλα για να καταλάβεις πως μόνο αυτό χρειάζεται, μόνο αυτό βλέπω μπροστά μου, μου δίνει πολλή δύναμη, για να μπορέσω να σταθώ στα πόδια μου».

Ο ιερός σκοπός μιας μάνας που έχασε τα πάντα

Οποιος θέλει να βοηθήσει την Κατερίνα μπορεί να το κάνει με πολλούς τρόπους: να κάνει μία δωρεά μέσω της ιστοσελίδας futureforautism.org, ενώ στο www.gofundme.com/f/walking-from-london-to-greece-for-autism γίνονται χρηματικές δωρεές, ώστε να συγκεντρωθεί ένα ποσό για το ξεκίνημα του οργανισμού. Επίσης, μέσω της ιστοσελίδας futureforautism.org μπορούν να επικοινωνούν ειδικοί, ερευνητές, ιατρικοί σύλλογοι, μελετητές, ώστε ο καθένας με τον τρόπο του να βάλει το δικό του λιθαράκι για τη βελτίωση της ζωής των παιδιών που πάσχουν από αυτισμό και των γονέων τους.

Στο facebook όλη η πορεία της καθημερινά!!

<https://www.facebook.com/groups/878659739282974/>

<https://www.facebook.com/groups/878659739282974/user/640453926>

Πηγή: Espresso, iellada.gr